

ที่ กค 0409.6/ฉ - 102

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม.10400

๒๒ พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน
เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สดุ ที่ นร 0504/ว 182 ลงวันที่ 10 กันยายน 2547
และ ที่ นร 0505/ว 141 ลงวันที่ 25 กันยายน 2549
2. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0714/ว 3 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2547 และ ส่วนมาก
ที่ นร 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548
3. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่สดุ ที่ กค 0409.6/ว 114 ลงวันที่ 30 กันยายน 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่าย
เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการ
ผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 เห็นชอบหลักเกณฑ์
การเบิกจ่ายและอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รับรถประจำตำแหน่ง และเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เห็นชอบการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าว
ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

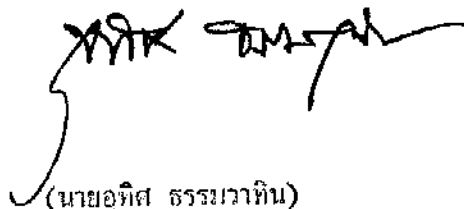
กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เพื่อให้ส่วนราชการเข้าใจและถือปฏิบัติ
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รับรถประจำตำแหน่งได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรข้อมความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว
ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ โดยยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง 3 และให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ
การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง

/ตาม...

ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ สำหรับเงินงบประมาณค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ และหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
เกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลงประเภทเพื่อให้ถือปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง 2 ตามเดิมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุทิศ ธรรมวาทีน)

อธิบดีกรมสรรพสามิต

รักษาการแทน รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. 0-2273-9984

www.cgd.go.th

**ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ
การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง**

มติคณะรัฐมนตรีและหนังสือสั่งการที่ถือปฏิบัติ

1. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0504/ว 182 ลงวันที่ 10 กันยายน 2547 เรื่อง การเบิกจ่ายเงิน
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้
รถยนต์ประจำตำแหน่ง
2. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 141 ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 เรื่อง การปรับปรุง
มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง
3. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 แจ้งตามหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0504/ว 195 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2546 เรื่อง การเช่ารถยนต์
มาใช้ในราชการ
4. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0714/ว 3 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2547
เรื่อง งบประมาณค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิ
ได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่ง
5. หนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนมาก ที่ นร 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548
เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับรถประจำตำแหน่ง กรณีที่ส่วนราชการเลือกรับค่าตอบแทน
เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง

ความเป็นมา

เดิมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 เห็นชอบหลักเกณฑ์การเบิกจ่าย
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง

/ ตามที่ ...

ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐระดับกรมเป็นผู้เลือกข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งในสังกัดทั้งหมด จะขอรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง หรือจะใช้รถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ เมื่อเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ แล้ว ให้ส่วนราชการและหน่วยงานควบคุม กำกับดูแลมิให้มีการประพฤติมิชอบโดยการนำรถยนต์ส่วนบุคคลหรือรถประจำตำแหน่งไปใช้อีก หากผู้ใดฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ได้กำหนดเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- ระดับรองอธิบดีหรือเทียบเท่า	25,400	บาท/คน/เดือน
- ระดับอธิบดี รองปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า	31,800	บาท/คน/เดือน
- ระดับปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า	41,000	บาท/คน/เดือน

ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เห็นชอบให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งแต่ละคนเป็นผู้เลือกรับรถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ หรือเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิที่ได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ในช่วงเวลาที่ผ่านมามาก่อนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 จะมีผลใช้บังคับ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณสามารถใช้ดุลพินิจในการบริหารจัดการการจัดหารถประจำตำแหน่งหรือการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิได้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางในการปฏิบัติของส่วนราชการและหน่วยงานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จึงขอความเข้าใจหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง

วันใช้บังคับ

วันที่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป

/สำหรับ ...

สำหรับหลักเกณฑ์ และวิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน
เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง ที่จะกล่าวถึงตามหนังสือฉบับนี้
ปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0409.6/16849 ลงวันที่
4 กันยายน 2549 ที่แนบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 141
ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 มีดังนี้

“ข้อ 1 ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งตามระเบียบรราชการ
ของข้าราชการแต่ละประเภทแต่ละคนเป็นผู้เลือกให้สิทธิเลือกรับรถประจำตำแหน่ง
ที่ทางราชการจัดหาให้หรือเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง
ตามความประสงค์ของตนเอง ทั้งกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดิมและข้าราชการที่เข้าสู่ตำแหน่ง
ที่มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งเป็นครั้งแรก ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข...”

คำอธิบาย

(1) ข้าราชการที่จะมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ หมายถึง ข้าราชการ
ผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523
และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระเบียบว่าด้วยรถราชการของข้าราชการแต่ละประเภท เช่น
ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2525 เป็นต้น สำหรับการพิจารณาว่าข้าราชการ
ตำแหน่งใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งให้หารือกับหน่วยงานที่รักษาการตาม
ระเบียบรราชการนั้น ๆ โดยตรง

ยกเว้น ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการที่ประจำการอยู่ในต่างประเทศ (ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) และผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกระทรวงกลาโหม จำนวน 31 ตำแหน่ง
(ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2549) ให้ใช้รถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้

(2) ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งแต่ละคนเป็นผู้เลือกให้สิทธิ
รับรถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ หรือเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ตามความต้องการของตน
ซึ่งเป็นการแก้ไขหลักการของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 (ที่กำหนดให้ส่วนราชการ
หรือหน่วยงานของรัฐระดับกรมเป็นผู้เลือกให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งในสังกัดทั้งหมด
ใช้รถประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้หรือรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ)

(3) ข้าราชการที่มีสิทธิเลือกตาม (2) หมายความว่า

(3.1) ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รอตประจําตำแหน่งอยู่เดิม (ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) คือ ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ซึ่งเป็นวันก่อนที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 จะมีผลใช้บังคับ เมื่อได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นทั้งในหน่วยงานเดิมและหน่วยงานใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549

(3.2) ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นไป และเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับรอตประจําตำแหน่งตามระเบียบรอตราชการ สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รอตประจําตำแหน่งอยู่เดิม (ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547) ต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานได้เลือกไว้เดิมซึ่งได้ถือปฏิบัติมา โดยจะใช้สิทธิเปลี่ยนแปลงการเลือกตามความประสงค์ของตนได้เมื่อรอตประจําตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้สิ้นสุดอายุการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า จึงจะสามารถใช้สิทธิเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ได้

“ข้อ 1.1 กรณีประสงค์เลือกรับรอตประจําตำแหน่งให้หน่วยงานจัดรอตประจําตำแหน่งที่มีอยู่ในเวลานั้นให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ใช้ปฏิบัติงานไปจนกว่าจะหมดอายุการใช้งาน (อายุการใช้งาน 6 ปี) หรือสิ้นสุดสัญญาเช่า (5 ปี) และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าวแล้วห้ามมิให้หน่วยงานจัดหาทดแทนรอตเดิมไม่ว่าจะโดยวิธีซื้อหรือเช่า แต่ให้ใช้วิธีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ต่อไป ”

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดเงื่อนไขกรณีที่ข้าราชการผู้มีสิทธิประสงค์เลือกรับรอตประจําตำแหน่ง แต่ส่วนราชการหรือหน่วยงานไม่สามารถจัดหารอตประจําตำแหน่งโดยวิธีซื้อหรือวิธีการเช่าให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิได้ แต่ให้จัดหารอตประจําตำแหน่งหรือรอตส่วนกลางที่มีอยู่ในส่วนราชการหรือหน่วยงานในเวลานั้น ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิใช้สำหรับปฏิบัติราชการตามความประสงค์จนกว่าจะหมดอายุการใช้งานของรอตแต่ละประเภท เมื่อระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้วห้ามมิให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานจัดหารอตประจําตำแหน่งไม่ว่าโดยวิธีซื้อหรือเช่ามาทดแทนรอตเดิม แต่ให้ใช้วิธีการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิต่อไป อย่างไรก็ดี หากส่วนราชการหรือหน่วยงานมีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดรอตประจําตำแหน่งให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นการดำเนินการที่นอกเหนือมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยตรง

สำหรับกรณีของส่วนราชการหรือหน่วยงานใดที่ไม่มีรถประจำตำแหน่งหรือไม่สามารถจัดหารถประจำตำแหน่งให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้ ให้ดำเนินการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ทั้งนี้ หากส่วนราชการหรือหน่วยงานประสงค์ที่จะจัดหารถประจำตำแหน่งให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ภายหลังจากที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 มีผลใช้บังคับเป็นเรื่องนอกเหนือจากมติคณะรัฐมนตรีกำหนด จึงต้องขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรง

(หมายเหตุ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รถประจำตำแหน่งมีอายุการใช้งาน 6 ปี รถส่วนบุคคลมีอายุการใช้งาน 5 ปี และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 เรื่อง การเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ กำหนดอายุสัญญาเช่าไว้ 5 ปี)

“ข้อ 1.2 กรณีประสงค์เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้หน่วยงานใช้วิธีจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับผู้มีสิทธิได้ตามความประสงค์ สำหรับรถที่มีอยู่ให้ดำเนินการตามข้อ 2 ”

คำอธิบาย

(1) กรณีข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งเป็นครั้งแรกโดยข้าราชการผู้มีสิทธิประสงค์เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ส่วนราชการหรือหน่วยงานสามารถจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการดังกล่าวได้นับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

(2) สำหรับกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิเดิมที่ได้เลือกรับรถประจำตำแหน่งและต่อมาเมื่อได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นทั้งในหน่วยงานเดิมและหน่วยงานใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 และขอเปลี่ยนเป็นเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ หรือกรณีที่เดิมเลือกรับรถประจำตำแหน่งและต่อมาารถดังกล่าวได้หมดอายุการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ นับแต่วันที่ได้ส่งคืนรถประจำตำแหน่ง หรือกรณีมีคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานใหม่ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานใหม่จ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ดำรงตำแหน่ง

(3) การดำเนินการในส่วนของรถประจำตำแหน่งที่มีอยู่ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานปฏิบัติตามข้อ 2

“ข้อ 1.3 ข้าราชการผู้มีสิทธิที่ใช้สิทธิเลือกแล้ว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น เว้นแต่ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิเลือกได้”

คำอธิบาย

กรณีข้าราชการผู้มีสิทธิซึ่งเลือกรับรองประจำตำแหน่งที่ทางราชการจัดหาให้ ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการเลือกเป็นรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จนกว่า จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือรองประจำตำแหน่งที่ใช้อยู่ จนหมดอายุการใช้งานหรือสิ้นสุดสัญญาเช่า และสำหรับกรณีที่มีผู้มีสิทธิซึ่งเลือกรับเงินค่าตอบแทน เหมาจ่ายฯ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการเลือกเป็นการรับรองประจำตำแหน่ง ที่ทางราชการจัดหาให้ จนกว่าจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่หรือดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ทั้งนี้ การเลือกรับรองประจำตำแหน่งต้องพิจารณาเงื่อนไขตามข้อ 1.1 ด้วย

“ข้อ 2 การบริหารจัดการการรองประจำตำแหน่งที่ว่างอยู่เนื่องจากการเลือกรับ ค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ให้หน่วยงานถือปฏิบัติ ...”

คำอธิบาย

กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการรองประจำตำแหน่งที่ว่างอยู่เนื่องจากการเลือกรับ เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ เมื่อข้าราชการผู้มีสิทธิได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ทำให้รองประจำตำแหน่งที่มีอยู่เดิมไม่มีผู้ใช้งาน กรณีดังกล่าวส่วนราชการหรือหน่วยงานต้องดำเนินการ โดยพิจารณาเป็น 2 กรณี

“ข้อ 2.1 กรณีรถที่จัดหามาโดยวิธีซื้อและรถยังไม่หมดอายุการใช้งาน (อายุการใช้งาน 6 ปี) ให้ดำเนินการขอเปลี่ยนแปลงประเภทรถจากรถประจำตำแหน่ง เป็นรถส่วนกลางหรือรถรับรองของหน่วยงานตามระเบียบว่าด้วยรถราชการแต่ละประเภท หรือตามที่สำนักงบประมาณกำหนด หรือดำเนินการจำหน่ายตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุต่อไป”

คำอธิบาย

รถประจำตำแหน่งที่จัดหาโดยวิธีการซื้อและยังไม่หมดอายุการใช้งาน 6 ปี หากส่วนราชการหรือหน่วยงานพิจารณาเห็นว่า รถดังกล่าวยังมีสภาพดีสามารถใช้งานต่อไปได้

/ โดย ...

โดยไม่ก่อให้เกิดภาระกับงบประมาณ ก็ให้ขอเปลี่ยนแปลงประเภทการใช้รถจากรถประจำตำแหน่ง เป็นรถส่วนบุคคลหรือรถรับรองตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบรถราชการของข้าราชการแต่ละประเภท และหลักเกณฑ์ตาม หนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนมาก ที่ นร 0714/ว 50 ลงวันที่ 19 มกราคม 2548 และหากพิจารณาเห็นว่า รถประจำตำแหน่งดังกล่าวหากนำมาใช้ต่อไปจะไม่คุ้มค่ากับเงินงบประมาณที่จะต้องจ่ายไป หรือหมดความจำเป็นที่จะต้องใช้งาน ก็ให้ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ข้อ 2.2 กรณีรถที่จัดหามาโดยวิธีเช่าและยังไม่สิ้นสุดสัญญาเช่า (5 ปี) หรือตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ก่อกั้นผูกพันข้ามปีงบประมาณจากคณะรัฐมนตรี ให้หน่วยงานเจรจาต่อรองกับบริษัทคู่สัญญา เช่น ขอเปลี่ยนแปลงประเภทการใช้รถ จากรถประจำตำแหน่งเป็นรถส่วนบุคคลหรือรถรับรอง หรือขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาเช่า ที่มีอยู่เดิมโดยกำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าเช่าให้เหมาะสมและเกิดความเป็นธรรมระหว่าง เอกชนคู่สัญญา โดยจะต้องไม่ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่คุ้มกับประโยชน์ที่ทางราชการพึงได้รับ ทั้งนี้ ให้เป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ ”

คำอธิบาย

รถประจำตำแหน่งที่จัดหาโดยวิธีการเช่าและยังไม่สิ้นสุดสัญญาเช่า 5 ปี หรือตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ก่อกั้นผูกพันข้ามปีงบประมาณจากคณะรัฐมนตรี ให้หัวหน้า ส่วนราชการหรือหน่วยงานใช้ดุลพินิจในการเจรจาต่อรองกับบริษัทคู่สัญญาเพื่อเปลี่ยนแปลงประเภท การใช้รถหรือเปลี่ยนแปลงการแก้ไขสัญญาเช่า โดยกำหนดเงื่อนไขและอัตราค่าเช่าให้เหมาะสม และเกิดความเป็นธรรมระหว่างเอกชนคู่สัญญา ทั้งนี้ การเจรจาต่อรองหรือแก้ไขสัญญาดังกล่าว ต้องไม่ทำให้รัฐเสียประโยชน์หรือมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับ

“ข้อ 2.3 จากการดำเนินการในข้อ 2.1 และข้อ 2.2 แล้ว หากพิจารณา เห็นว่า รถที่ว่างอยู่นั้นไม่มีความจำเป็นจะใช้เป็นรถส่วนบุคคล รถรับรอง หรือรถประจำตำแหน่ง หรือไม่อาจเปลี่ยนแปลงสัญญาเช่ากับบริษัทคู่สัญญาได้ ให้หน่วยงานส่งรถดังกล่าว ให้กระทรวงเจ้าสังกัด โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแต่ละกระทรวงบริหารจัดการรถยนต์ดังกล่าว และจัดสรรให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงนั้น ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เป็นผู้เช่ารถยังคงเป็นผู้รับผิดชอบค่าเช่า สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ค่าบำรุงรักษา รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้รถดังกล่าว ให้หน่วยงานที่นำรถไปใช้เป็นผู้รับผิดชอบ

สำหรับหน่วยงานที่ไม่สังกัดกระทรวงให้เป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้บริหารจัดการและจัดสรรตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น "

คำอธิบาย

กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อ 2.1 และข้อ 2.2 ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานส่งรถประจำตำแหน่งให้กับกระทรวงเจ้าสังกัดไว้เป็นกองกลางเพื่อให้ปลัดกระทรวง หรือผู้ที่ปลัดกระทรวงมอบหมายหรือหัวหน้าส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงเป็นผู้บริหารและจัดสรรรถให้กับหน่วยงานภายในสังกัดที่มีรถไม่เพียงพอกับการปฏิบัติราชการและได้ร้องขอให้จัดสรรให้ โดยค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับรถประจำตำแหน่ง ได้แก่ ค่าเช่ารถให้หน่วยงานที่เป็นคู่สัญญากับเอกชน ผู้ให้เช่าเป็นผู้จ่ายค่าเช่าตามเดิมต่อไป สำหรับค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าบำรุงรักษา หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดจากการใช้รถ ให้หน่วยงานที่นำรถไปใช้เป็นผู้รับผิดชอบ

"ข้อ 3 การกำกับดูแล "

คำอธิบาย

กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม กำกับดูแลกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิเลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ได้ปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อมิให้รัฐเกิดค่าใช้จ่ายที่ซ้ำซ้อน

ข้อ 3.1 เมื่อข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ แล้ว ให้จัดหารถยนต์ส่วนตัวมาใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมาย โดยชอบหรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่ หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไป – กลับระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม โดยให้หัวหน้าส่วนราชการควบคุม กำกับดูแลมิให้มีการประพฤติมิชอบโดยการนำรถส่วนกลางมารับรอง หรือรถประจำตำแหน่งไปใช้อีก หากผู้ใดฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัย "

คำอธิบาย

ห้ามมิให้ข้าราชการผู้มีสิทธิที่ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ใช้รถยนต์ของทางราชการสำหรับปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ปกติ ไม่ว่าจะเป็นรถประจำตำแหน่ง รถรับรอง รวมทั้งห้ามมิให้ใช้พนักงานขับรถยนต์ของทางราชการ โดยหัวหน้าส่วนราชการต้องควบคุมกำกับดูแลโดยเคร่งครัด และหากมีการประพฤติมิชอบในเรื่องดังกล่าวให้ถือเป็นความผิดวินัย และต้องดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามวินัยข้าราชการ

“ข้อ 3.2 กรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการชั่วคราวและได้รับการอนุมัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้นำบุคคลดังกล่าวมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งมีสิทธิขออนุมัติใช้รถยนต์ของทางราชการเป็นพาหนะในการเดินทางไปราชการได้ ”

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยไม่ถือเป็นความผิดทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3.1 อย่างไรก็ดี การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ เช่น กรณีเดินทางไปราชการและจำเป็นต้องผ่านทางด่วน หรือการนำรถไปจอดในสถานที่ที่มีการจัดเก็บค่าจอดรถ ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ สามารถนำหลักฐานมาเบิกจ่ายจากทางราชการได้ สำหรับกรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการและใช้รถส่วนตัวที่ได้จัดหามาใช้ในการปฏิบัติราชการเป็นพาหนะในการเดินทางสามารถเบิกเงินชดเชยค่าพาหนะเหมาจ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังที่กำหนด

“ข้อ 3.3 นอกจากหัวหน้าส่วนราชการจะกำกับดูแลแล้ว เห็นควรมอบหมายให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของหน่วยงานตรวจสอบการใช้รถยนต์ของผู้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ว่ามีการกระทำที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี โดยมีการนำรถส่วนกลางมารับรองหรือรถประจำตำแหน่งไปใช้อีกหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากพบว่าข้าราชการผู้มีสิทธิฯ กระทำการที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี ให้หน่วยงานตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานทราบตามลำดับขั้นต่อไป หรือกรณีข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานนั้น ๆ กระทำผิดเอง เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบอาจไม่กล้า

รายงานผลการตรวจสอบ เห็นควรให้หน่วยงานตรวจสอบภายในสามารถรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชาระดับที่เหนือกว่าขึ้นไปของผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของหน่วยงานได้ทราบโดยตรง โดยไม่ถือเป็นการปฏิบัติข้ามสายการบังคับบัญชาที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้รายงานมีความผิดทางวินัย "

คำอธิบาย

เป็นการกำหนดให้อำนาจหน่วยงานตรวจสอบภายในของแต่ละส่วนราชการ และหน่วยงานควบคุมกำกับดูแล และรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติประพฤตินิชอบในการนำรถของทางราชการไปใช้ของข้าราชการผู้มีสิทธิที่เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาระดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของหน่วยงาน โดยการรายงานของหน่วยตรวจสอบภายในดังกล่าวไม่ถือเป็นการปฏิบัติข้ามสายการบังคับบัญชา และไม่เป็นความผิดทางวินัย

" ข้อ 4 หลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้นนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป สำหรับอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ตามเดิมต่อไป ได้แก่

4.1 ระดับรองอธิบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เทียบเท่ารองอธิบดี อัตรา 25,400 บาท/คน/เดือน

4.2 ระดับอธิบดี รองปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าอธิบดี อัตรา 31,800 บาท/คน/เดือน

4.3 ระดับปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เทียบเท่าปลัดกระทรวง อัตรา 41,000 บาท/คน/เดือน"

คำอธิบาย

อัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ยังคงเป็นอัตราเดิมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ทั้งนี้ อัตราค่าตอบแทนดังกล่าวได้คำนวณโดยนำปัจจัยตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ราคารถ ค่าจ้างพนักงานขับรถ ค่าเบี้ยประกันภัย ชั้น 1 ค่าประกันภัยบุคคลที่ 3 ตามอัตราของกรมการประกันภัยมารวมไว้ในค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ แล้ว ดังนั้น ข้าราชการผู้มีสิทธิเลือกรับค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพิ่มจากทางราชการได้อีก

“ ข้อ 5 ให้กระทรวงการคลังกำหนดวิธีปฏิบัติในการดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและวินิจฉัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในข้อ 1 ”

คำอธิบาย

กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ และวินิจฉัยข้อหาหรือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ

“ ข้อ 6 สิทธิการได้รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้เริ่มมีสิทธินับตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้ส่งคืนรถประจำตำแหน่งให้กับหน่วยงาน ส่วนวิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม ส่วนจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณงบใด รายการใด ให้เป็นไปตามที่สำนักงานงบประมาณกำหนด ”

คำอธิบาย

กำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธินับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งใหม่หรือนับแต่วันที่ได้นำส่งคืนรถประจำตำแหน่งคืนให้กับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ส่วนวิธีการเบิกจ่ายเงินให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม เช่น ข้าราชการมีอัตราครองอยู่ในหน่วยงานใดต้องเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ จากหน่วยงานนั้น การจ่ายเงินค่าตอบแทนระหว่างการลา การจ่ายเงินค่าตอบแทนของข้าราชการที่ถึงแก่ความตาย เป็นต้น

สำหรับเงินงบประมาณสำหรับจ่ายเป็นค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานงบประมาณกำหนด ตามนัยหนังสือสำนักงานงบประมาณ ที่ นร 0714/ว 3 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2547

“ ข้อ 7 เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2549 ที่มอบหมายให้กระทรวงการคลัง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ ในภาพรวมให้ครบถ้วน ชัดเจน คล่องตัวและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กรณีการไม่ปฏิบัติตามนัยของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยการใช้สิทธิเลือกที่แตกต่างกันเนื่องจากความเข้าใจ

ที่ตลาดเคลื่อนในสาระสำคัญของมติดังกล่าว หรือกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าส่วนราชการ คนใหม่ และมีการเลือกที่แตกต่างจากที่หัวหน้าส่วนราชการคนเดิมได้เลือกไว้ ซึ่งกรณีดังกล่าว ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี หรือกรณีที่หน่วยงานมิได้จัดหารถประจำตำแหน่งให้และไม่จ่าย เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เพื่อชดเชยภาระค่าใช้จ่ายที่ข้าราชการได้นำ รถยนต์ส่วนตัวมาใช้ในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ยังไม่เรียบร้อย ทำให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดิมซึ่งยังมิได้รับ รถประจำตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการใช้ดุลพินิจดำเนินการตามความเหมาะสม สำหรับ งบประมาณที่ต้องใช้ในการดังกล่าว ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณ

อนึ่ง หลังจากที คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการการปรับปรุง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอแล้ว หากข้าราชการ ผู้มีสิทธิฯ ที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ประสงค์จะเลือกขอรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ต่อไป ก็ให้หน่วยงานดำเนินการตามความประสงค์ของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ดังกล่าว แต่หากประสงค์ ที่จะให้หน่วยงานจัดหารถให้ ก็ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใหม่ "

คำอธิบาย

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2549 กรณีมีส่วนราชการเสนอขอผ่อนผัน การปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 โดยขอลงมติเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน เหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่งให้กับตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง ซึ่งคณะรัฐมนตรี เห็นว่า เรื่องนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นและยังมีกรณีอื่น ๆ อีกหลายกรณี เช่น กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของข้าราชการผู้มีสิทธิฯ ได้เลือกให้ข้าราชการผู้มีสิทธิฯ รับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ หรือเลือกจัดหารถประจำตำแหน่งให้ ต่อมาข้าราชการผู้นั้น ได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ซึ่งต้นสังกัดใหม่ ได้เลือกสิทธิประโยชน์ในเรื่องนี้แตกต่างไปจากต้นสังกัดเดิม เป็นต้น จึงให้กระทรวงการคลังรับเรื่องนี้ ไปพิจารณาร่วมกับสำนักงานงบประมาณ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในเรื่องการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ ในภาพรวม ให้ครบถ้วน ชัดเจนและคล่องตัว เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้มอบอำนาจในการพิจารณาอนุมัติให้กับหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้ใช้ดุลพินิจ ดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมาก่อนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เช่น จัดหารถประจำตำแหน่งหรือจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายฯ ให้กับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เป็นต้น

สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิฯ เดิม ซึ่งได้รับการเยียวยาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไปแล้วหากประสงค์ที่จะได้รับสิทธิต่อเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ก็ให้ดำเนินการได้